

द्वितीयेवैष्णवैर्याम्यान्नाममाहात्म्यमद्भुतम् श्रावयित्वा द्विजो विष्णोर्लोकं नीत इतीर्यते ॥ १ ॥ नयकोविदाः न्यायनिपुणाः ॥ १ ॥ धर्मदृशांसभा
मधर्मः स्पृशति तदाहुः यत्र सभायां यैः धर्मदृग्भिः तेषां तां सभाम् ॥ २ ॥ पितरः पितृवत्पालकाः शास्तारः अनुशिक्षकाः वैषम्यमदं द्यदंडनम्
॥ ३ ॥ एतत्प्रवर्तितमधर्ममन्योऽपिकरिष्यतीति महत्कष्टमभूदित्याहुः यद्यदिति श्रेयान् श्रेष्ठः ॥ ४ ॥ विश्वस्तघातादपीत्याहुः यस्येति द्वाभ्याम्
निर्वृतो निश्चितः ॥ ५ ॥ विश्वासेन नितरामर्पित आत्मा येन तम् विश्रंभणीयः विश्वसनीयः सघृणश्चेत् ॥ ६ ॥ नन्वस्य पापिनो दंडे किमर्थमाक्रो

श्रीशुक उवाच एवमेतं भगवद्भूताय मद्भूताभिभाषितम् ॥ उपधार्याथ तान् राजन् प्रत्याहुर्नयकोविदाः ॥ १ ॥
विष्णुदूता ऊचुः अहो कष्टं धर्मदृशामधर्मः स्पृशते सभाम् ॥ यत्रादं द्येष्वपापेषु दंडो यैर्धियते तथा ॥ २ ॥ प्रजा
नां पितरो ये च शास्तारः साधवः समाः ॥ यदि स्यात्तेषु वैषम्यं कंयांति शरणं प्रजाः ॥ ३ ॥ यद्यदाचरति श्रेयानिति
रस्तत्तदीह ते ॥ स यत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्तते ॥ ४ ॥ यस्यां केशिराधाय लोकः स्वपिति निर्वृतः ॥ स्वयं ध
र्ममधर्मवानहिवेदयथा पशुः ॥ ५ ॥ सकथं न्यर्पितात्मानं कृतमैत्रमचेतनम् ॥ विश्रंभणीयो भूतानां सघृणो द्रो
ग्धुमर्हति ॥ ६ ॥ अयं हि कृतनिर्वेशो जन्मकोट्यंहसामपि ॥ यद्वा जहार विवशो नाम स्वस्य यनं हरेः ॥ ७ ॥
एतेनैव लघोऽनोस्य कृतं स्यादघनिष्कृतम् ॥

शः क्रियते तत्राहुः अयं हीति यद्यस्मात् विवशोऽपि हरेर्नाम व्याजहार उच्चारितवान् न केवलं प्रायश्चित्तमात्रं हरेर्नाम अपितु स्वस्य यनं मोक्षसाध
नमपीति सकृदुच्चरितं येन हरिरित्यक्षरद्वयम् बद्धः परिकरस्तेन मोक्षाय गमनं प्रति इति स्मृतेः ॥ ७ ॥ ननु कर्मसाहुण्यकरं हरेर्नाम इति युक्तम् यस्य स्मृ
त्या च नामोक्त्या तपो यज्ञक्रियादिषु न्यूनं संपूर्णतां याति सद्यो बंदे तमच्युतमित्यादिवचनात् स्वातंत्र्येण त्वघनिवर्तकं हरेर्नाम कथं स्यात्तत्राहुः एतेनै
वेति अघोनः अघवतः मघवच्छब्दवत् रूपम् यत् आइतिच्छेदः आईषत् आभासमात्रं चतुरक्षरं यन्नाम जगाद् एतेनैव केवलेन चतुरक्षरमित्यने
नाधिक्यं च दर्शितम्